

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 3.3.2008
KOM(2008) 124 lopullinen

2008/0050 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä

{SEK(2008) 275}
{SEK(2008) 276}

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Yleinen tausta

EU:n maataloustuotannosta lähes puolet on eläintuotantoa. Rehu on merkittävin kustannustekijä yhteisön viidelle miljoonalle kotieläintuottajalle. Rehun kaupan pitämisen edellytykset vaikuttavat ratkaisevasti kotieläintuotannon kilpailukykyyn. Toinen tärkeä osa rehualaa on lemmikkieläinten ruoka, jota EU:n yli 60 miljoonaa lemmikkieläimiä pitävää kotitaloutta ostaa säännöllisesti. EU:n rehuteollisuuden, lemmikkieläinten ruoka mukaan luettuna, vuotuinen liikevaihto on lähes 50 miljardia euroa; lukuun ei sisälly rehuaineteollisuus.

Pakkausmerkinnöillä helpotetaan lainsäädännön täytäntöönpanoa, jäljitettävyyttä ja valvontaa ja toisaalta niillä välitetään tietoa käyttäjille. Koska pakkausmerkinnät ovat keskeinen tapa välittää tietoa myyjän ja ostajan välillä, niiden olisi oltava mahdollisimman yksinkertaisia ja selkeitä. Ne tiedot, joiden perusteella keskivertokäyttäjä voi tehdä perusteltuja valintoja, olisi vaadittava pakollisina. Rehun pakkausmerkinnät olisi nähtävä osana tietojen välittämistä käyttäjille yleisesti. Tuotantoeläinten rehun hankkiminen on nykyisin yritysten välistä toimintaa.

Ehdotuksen tavoitteet

Hanke on osa yksinkertaistamiseen tähtäävää komission jatkuvaa ohjelmaa. Sen yleisinä tavoitteina on rehuaineiden ja rehuseosten liikkuvuutta ja pakkausmerkintöjä koskevien direktiivien kokoaminen yhteen, tarkistaminen ja nykyaikaistaminen siten, että yhteisössä saavutettu rehu- ja elintarviketurvallisuuden korkea taso säilytetään. Nykyisten sääntöjen yksinkertaistaminen ei vaaranna eläinten terveyden suojelun korkeaa tasoa. Ehdotuksella varmistetaan oikeudellinen selkeys ja yhdenmukainen täytäntöönpano sekä tuetaan sisämarkkinoiden kitkatonta toimintaa. EU:n rehu- ja maataloussektorin kilpailukykyyn parantamiseksi teknisiä vaatimuksia yksinkertaistetaan ja tarpeeton hallinnollinen rasite poistetaan. Lisäksi rehun käyttäjät saavat mahdollisuuden tehdä perusteltuja valintoja ilman harhaanjohtavia tietoja.

Rehuaineiden luetteloinnin käytännön tavoitteena on sisämarkkinoiden sujuva toiminta selkeiden nimitysten ja asiakkaille annettujen tarkoituksenmukaisten tietojen ansiosta. Hyväksymismenettelyjen osalta tavoitteena on varmistaa, että vaatimukset ennakkoluvista markkinoille saattamista varten ovat riskiin nähden oikeasuhteisia, sekä huolehtia siitä, että uusien rehuaineiden käyttötarkoitukset määritellään asianmukaisesti. Rehuseosten osalta innovointia ja kilpailukykyä pystytään lisäämään poistamalla tarpeettomat merkintävaatimukset. Lemmikkieläinten ruokaa koskeva käytännön tavoite on tehdä niitä koskevista pakkausmerkinnöistä tarkoituksenmukaisempia, jotta ne eivät johtaisi ostajia harhaan.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Neuvoston direktiivissä 79/373/ETY vahvistetaan rehuseosten liikkuvuutta koskevat säännöt. Neuvoston direktiivissä 93/74/ETY säädetään rehuseoksiin kuuluvaan erityistapaukseen eli erityisravinnoksi tarkoitettuihin rehuihin (erityisruokavalioon kuuluva rehu) sovellettavista periaatteista. Neuvoston direktiivi 96/25/ETY sisältää rehuaineiden liikkuvuutta ja käyttöä koskevat yleiset säännöt. Neuvoston direktiivissä 82/471/ETY säädetään rehuaineiden luokkaan kuuluvien niin sanottujen bioproteiinien (tietty eläinten ruokinnassa käytettävät tuotteet) kaupan pitämisen ehdoista. Lisäksi neuvoston direktiivissä 93/113/EY säädetään entsyymien, mikro-organismien ja niistä tehtyjen valmisteiden käyttöä eläinten ruokinnassa ja kaupan pitämistä koskevista säännöistä, ja muilta osin kumotun neuvoston direktiivin 70/524/ETY yhä voimassa olevassa 16 artiklassa säädetään rehuseoksiin sekoitettujen rehun lisäaineiden merkinnöistä.

Näiden säädösten täytäntöönpanosta säädetään komission direktiivissä 80/511/ETY, jossa sallitaan tietyissä tapauksissa rehuseosten kaupan pitäminen sinetöimättömissä pakkauksissa ja säiliöissä, komission direktiivissä 82/475/ETY, jossa vahvistetaan lemmikkieläinten rehuseosten merkinnöissä käytettävät rehuaineryhmät, komission direktiivissä 94/39/EY, jossa vahvistetaan luettelo erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoituksista, sekä komission päätöksessä 2004/217/EY, jossa vahvistetaan luettelo niistä aineista, joiden markkinoille saattaminen ja käyttö eläinten ravinnoksi on kielletty (”negatiiviluettelo”).

Ehdotuksessa edellä mainittuja säännöksiä selkeytetään ja yksinkertaistetaan, ne saatetaan ajan tasalle ja niitä uudistetaan.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotettu asetus on sääntelyn parantamista koskevan komission politiikan ja Lissabonin strategian mukainen. Painopiste on sääntelyprosessin yksinkertaistamisessa, jolla vähennetään hallinnollista taakkaa ja parannetaan eurooppalaisen elintarviketeollisuuden kilpailukykyä, ja samalla taataan elintarvikkeiden turvallisuus, ylläpidetään kansanterveyden suojelun korkeaa tasoa ja otetaan maailmanlaajuiset näkökohdat huomioon.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Jäsenvaltioilta, kolmansien maiden edustajilta ja sidosryhmiltä on yhä useammin kysytty niiden näkemyksiä kuulemisissa, kokouksissa ja kahdenvälisissä yhteyksissä vuodesta 2002 alkaen.

Vuonna 2003 komissio nimitti ulkopuolisen toimeksisaajan tekemään tutkimuksen rehulainsäädännön tiettyjen osien tarkistamisesta. Loppuraportti, jonka otsikkona on ”*Assessment of the possible adoption of a new proposal recasting legislation on feed labelling and amending the authorisation/withdrawal procedure for some categories of feed materials*” luovutettiin kesäkuussa 2004.

Komissio käynnisti marraskuussa 2005 interaktiiviseen politiikan suunnitteluun liittyvän julkisen kuulemisen saadakseen tietoa asetuksen tarkistamisen yhteydessä tarkasteltavien keskeisten tekijöiden mahdollisista vaikutuksista.

Tammikuussa ja helmikuussa 2007 järjestettiin paneelikeskusteluja jäsenvaltioiden kanssa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean työn yhteydessä, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa sekä elintarvikeketjua ja eläinten ja kasvien terveyttä käsittelevässä neuvoo-antavassa ryhmässä edustettuina olevien sidosryhmien kanssa. Lainsäädäntöehdotuksen perusteista on kuultu jäsenvaltioita kahdessa kokopäiväisessä työryhmäkokouksessa kesäkuussa ja heinäkuussa 2007.

Vaikutusten arviointi

Kunkin tässä asetusluonnoksessa ehdotetun tärkeän toimen osalta on tarkasteltu tarpeen mukaan useita eri vaihtoehtoja: – vaatimusten kumoamista (sääntelyn purkaminen), nykytilanteen säilyttämistä, uusia pakollisia toimenpiteitä ja vastuuvollisuuden siirtämistä sidosryhmille (yhteissääntely) – ja niiden taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia eri sidosryhmien ja viranomaisten kannalta.

Komissio teki vaikutustenarvioinnin, jota koskeva raportti esitetään tämän ehdotuksen yhteydessä komission valmisteluasiakirjana. Se on saatavilla myös osoitteessa http://ec.europa.eu/food/food/animalnutrition/labelling/index_en.htm.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Hyväksytään rehun markkinoille saattamista ja käyttöä koskeva Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus. Asetus korvaa tiettyjen rehujen kaupan pitämistä ja käyttöä koskevan nykyisen lainsäädännön, ja sillä yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan säännökset niin, että käyttäjien ja kuluttajien asianmukainen tiedonsaanti varmistetaan samalla kun turvataan sisämarkkinoiden tehokas toiminta, jonka perustana on kansanterveyden suojeleminen.

Oikeusperusta

EY:n perustamissopimuksen 37 artikla ja 152 artiklan 4 kohta.

Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatetta noudatetaan siltä osin kuin ehdotus ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita seuraavista syistä:

Yhteisön toiminnassa on keskeistä vahvistaa rehun liikkuvuutta ja käyttöä EU:n alueella koskevat edellytykset, mitä jäsenvaltiot eivät yksinään pysty asianmukaisesti tekemään yhteisten sisämarkkinoiden kitkattoman toiminnan varmistavalla tavalla; kokemus on osoittanut, että erot siinä, millä tavalla jäsenvaltiot saattavat direktiivit

osaksi kansallista lainsäädäntöään, ovat esteenä yhteismarkkinoiden yhtenäiselle toiminnalle eli rehun vapaalle liikkuvuudelle. Lisäksi unionilla on oikeus toteuttaa toimia, joilla parannetaan Euroopan maatalouden tuottavuutta ja tuloja yhdenmukaistamalla tuotantoedellytykset.

Jäsenvaltioiden yksittäiset toimet voisivat johtaa eri maissa eritasoiseen rehu- ja elintarviketurvallisuuteen ja aiheuttaa hämmennystä kuluttajissa. Rehun liikkuvuutta koskeva täysin yhdenmukaistettu lainsäädäntö helpottaa esimerkiksi rehun vetämistä pois markkinoilta silloin, kun havaitaan jokin riski.

EU:n toiminta on perusteltua pyrittäessä sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan rehun liikkuvuuden ja käytön osalta, mikä puolestaan vaikuttaa Euroopan rehualan ja kotieläintuotannon kilpailukykyyn. Lisäksi yhdenmukaistetut säännöt ovat eurooppalaisten rehun käyttäjien edun mukaisia, koska ne takaavat asianmukaisen tiedonsaannin.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotuksella yhdenmukaistetaan tiettyjen rehujen kaupan pitämistä ja käyttöä koskevaa sääntelykehystä ja edistetään osaltaan rehualan toimintaa EU:ssa. Ehdotettuja lainsäädäntötoimia on tarkasteltu vertailemalla odotettavissa olevaa hyötyä ja haittoja perusedellytyksen eli rehu- ja elintarviketurvallisuuden takaamisen kannalta. Lisäksi jokaisen alan konkreettiset toimet on huolellisesti arvioitu, jotta niistä ei aiheutuisi liiallista tai perusteetonta rasitetta.

Ilman yhdenmukaistamista kansalliset kaupan pitämistä ja tuotantoedellytyksiä koskevat säännökset pysyisivät voimassa. Hallinnollinen rasite vähenee.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu säädöslaji: yksi asetus.

Yksinkertaistamisella on keskeinen sija ehdotuksessa, joten asetusta pidetään yleisesti yksinkertaistamista edistävänä, koska sillä varmistetaan, että kaikkien toimijoiden on noudatettava samanaikaisesti samoja sääntöjä (yksinkertaistamista koskeva komission tiedonanto KOM(2005) 535).

Muut sääntelytavat eivät sovellu seuraavista syistä:

Rehun liikkuvuutta ja käyttöä koskevia vaatimuksia on laadittu yhteisössä runsaasti. Niitä on yhä useissa eri direktiiveissä, joissa on paljon ristiinviittauksia ja päällekkäisyyksiä. Vaatimukset on kuitenkin vahvistettu joko yksittäisinä vastineina sisämarkkinoiden tarpeisiin tai rehu- ja elintarviketurvallisuuden parantamista koskevan yhteisön tavoitteen vuoksi. Tuloksena on useita erilaisia järjestelmiä, joita voidaan perustella ainoastaan historiallisilla syillä.

Lisäksi direktiivien kansallinen täytäntöönpano on johtanut epäyhdenmukaisiin kaupan pitämisen edellytyksiin ja aiheuttanut EU:n sisäisen kaupan esteitä, kuten

useat yhteisöjen tuomioistuimessa esillä olleet asiat osoittavat. Tiettyjä rehuja koskevat erilaiset edellytykset aiheuttavat jatkuvaa huolta yrityksille sekä jäsenvaltioiden ja EU:n viranomaisille, tuomioistuimet mukaan luettuina. Yhdenmukainen luokitus ei ole mahdollinen niin kauan kuin yhteisön säännöistä säädetään direktiiveillä.

Asiaankuuluviin direktiiveihin tehdyt muutokset on lisäksi laadittu siten, että jäsenvaltioille ei jää varsinaista liikkumavaraa täytäntöönpanon osalta, eli ne ovat hengeltään enemmänkin asetuksen kuin direktiivin kaltaisia. Tavoitteena on nimenomaan ollut välttää soveltamiserot jäsenvaltioiden välillä. Eläinten ruokintaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä on useiden vuosien ajan laadittu tällä tavalla, joka täyttää toimijoiden ja usein myös jäsenvaltioiden toivoman oikeusvarmuuden tarpeen.

Tiivistetysti voidaan todeta, että uusi kattava asetus toisi johdonmukaisuutta ja selkeyttä EU:n koko rehusektorille.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Yksinkertaistaminen

Ehdotuksessa esitetään lainsäädännön sekä (EU:n tai kansallisten) viranomaisten ja yksityistahojen hallintomenettelyjen yksinkertaistamista.

Kun poistetaan jäsenvaltioiden tarpeettomat mahdollisuudet poiketa kansallisella tasolla yleisistä säännöksistä ja säädetään tarvittavista poikkeuksista Euroopan tasolla, voidaan keventää lainsäädäntöä ja lisätä avoimuutta asianomaisten osapuolten kannalta. Sanamuotoja saatetaan ajan tasalle ja selkeytetään.

Ehdotus sisältyy yksinkertaistamista koskevaan komission jatkuvaan ohjelmaan ja sen vuoden 2007 työ- ja lainsäädäntöohjelmaan viitenumerolla 2007/SANCO/004.

Euroopan talousalue

Ehdotettu toimenpide koskee ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa alaa, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan Euroopan talousaluetta.

Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

1 luku – Johdantosäännökset

Rehuaineiden ja rehuseosten liikkuvuutta ja käyttöä koskevilla säännöksillä on varmistettava rehu- ja elintarviketurvallisuuden taso ja samalla tarjottava sidosryhmille nykyaikainen markkinaympäristö. Tässä yhteydessä on noudatettava asiaa koskevien alojen nykyistä horisontaalista ja erityislainsäädäntöä. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan ehdottomasti selkeät määritelmät erityyppisistä rehuista ja ilmaisuista.

2 luku – Yleiset vaatimukset

On vahvistettava yleiset turvallisuutta ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset kaikenlaista rehua varten. Valmistajille ja muille toimijoille asetetaan erityisiä velvollisuuksia, joilla mahdollistetaan asianmukaiset valvontatoimet ja rehuturvallisuuteen liittyvät menettelyt.

Komissiolle on annettava valtuudet ylläpitää ja päivittää luetteloa niistä aineista, joiden markkinoille saattaminen on kielletty.

3 Luku – Tiettyjen rehutyypin markkinoille saattaminen

Rehuaineissa esiintyviä epäpuhtauksia koskevat kriteerit vahvistetaan, ja komissiolla on oikeus antaa ohjeita, joiden mukaan rehuaineet voidaan erottaa muun tyyppisestä rehusta.

Täydennysrehun osalta tarvitaan selvennystä etenkin rehun lisäaineiden enimmäispitoisuudesta.

Erityisiin ravitsemuksellisiin tarkoituksiin eli erityisruokavalioon tarkoitettua rehua koskevat säännökset säilytetään ja lisäksi säädetään mahdollisuudesta tarvittaessa päivittää hyväksyntäluetteloa komitologiamenettelyllä kuullen Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista.

4 luku – Pakkausmerkinnät, esillepano ja pakkaukset

Kaikkia rehuaineita ja rehuseoksia koskevilla yleisillä merkintäsäännöksillä varmistetaan täsmällisyys ja tarkoituksenmukaisuus. On selvennettävä, kenellä on vastuu pakkausmerkintöjen oikeellisuudesta koko elintarvikeketjussa. Väittämät on näytettävä tieteellisesti toteen valvontaviranomaisten sitä pyytäessä.

Rehuaineita ja rehuseoksia koskevat samat yleiset vaatimukset pakollisista pakkausmerkinnöistä. Rehun lisäaineiden ilmoittaminen perustuu turvallisuusluokitukseen. Vaatimuksista joustetaan lemmikkieläinten ruuan osalta, jotta lisäainemerkinnöistä ei aiheutuisi sekaannusta kuluttajille.

Asianmukaisia erityisvaatimuksia pakollisista merkinnöistä säädetään rehuaineille, rehuseoksille ja erityisruokavalioon kuuluville rehuille.

Rehun käyttäjällä on oikeus halutessaan saada pakollisia merkintätietoja täydentäviä tietoja.

Saastuneen rehun osalta vahvistetaan erityiset merkintävaatimukset.

Yleisistä ja erityisistä merkintävaatimuksista säädetään poikkeuksia aiemmin saatujen myönteisten kokemusten perusteella.

Elintarviketuotantoeläimille tarkoitettujen rehuseosten vapaaehtoisia merkintöjä koskevat puitteet vahvistetaan.

Rehun pakkaamisen osalta säädetään mahdollisuudesta poiketa tietyin edellytyksin vaatimuksesta, jonka mukaan rehua voi saattaa markkinoille ainoastaan sinetöidyissä säiliöissä.

Pakkausmerkintöjä koskevia periaatteita sovelletaan myös rehun esillepanoon ja mainontaan.

5 luku – Yhteisön rehuaineluettelo ja pakkausmerkintöjä koskevat hyvän käytännön ohjeet

Kattavampi luettelo rehuaineista ja tuotteen asianmukaiset tunnistetiedot parantaisivat markkinoiden avoimuutta. Koska rehuaineiden eritelmät sisältävä luettelo ei vaikuta rehuturvallisuuteen ja koska sidosryhmät ovat parhaiten perillä siitä, mitä tuotteita on syytä käsitellä ensiksi ja kuinka yksityiskohtaisesti, luettelon laatiminen on aiheellista antaa sidosryhmien tehtäväksi.

Teollisuudelle laadituista hyvää rehuhygieniakäytäntöä koskevista ohjeista saadun myönteisen kokemuksen perusteella ja koska sidosryhmät ovat perustellusti olleet kiinnostuneita osallistumaan alan toimiin, sidosryhmiä kannustetaan laatimaan vapaaehtoisia merkintöjä koskevat yhteisön hyvän merkitsemiskäytännön ohjeet.

Komissio osallistuu vapaaehtoisen yhteisön luettelon ja ohjeiden laadintaan neuvonantajana ja lopullisena hyväksyjänä. Komissio huolehtii siitä, että näiden välineiden laadintaan osallistuvat kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät.

6 luku – Yleiset säännökset ja loppusäännökset

Komissio hyväksyy asetuksessa ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon neuvoston päätöksessä 1999/468/EY vahvistettua sääntelymenettelyä noudattaen.

Asetuksen 1831/2003 16 artiklan mukaisia esiseosten pakkausmerkintävaatimuksia on muutettava eräiden epä johdonmukaisuuksien korjaamiseksi.

Liitteet: Vahvistetaan rehun pakkausmerkintöjä koskevat tekniset säännökset tarvittavia eritelmiä varten. Näihin sisältyvät rehuaineita ja rehuseoksia koskevat pakolliset ja vapaaehtoiset konkreettiset merkintätiedot. Merkittyjen tietojen valvonnassa sallituista poikkeamista on säädettävä myöhemmin.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁴

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuten elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁵ vahvistetaan, ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkeaan tasoon pyrkiminen on eräs elintarvikelainsäädännön perustavoitteista. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan myös ”maatilalta ruokapöytään” -periaate, jonka mukaan rehulla on herkkä asema elintarvikeketjun alkupäässä.
- (2) Rehu voidaan luokitella rehuaineeseen, rehuseokseen, rehun lisäaineeseen ja lääkerehuun. Rehun lisäaineiden kaupan pitämistä koskevat edellytykset vahvistetaan eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1831/2003⁶ ja lääkkeitä sisältävän rehun kaupan pitämistä koskevat säännöt lääkkeitä sisältävien rehujen

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 575/2006 (EUVL L 100, 8.4.2006, s. 3).

⁶ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 378/2005 (EUVL L 59, 5.3.2005, s. 8).

valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä koskevista vaatimuksista yhteisössä 26 päivänä maaliskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/167/ETY⁷.

- (3) Rehuaineen ja rehuseosten, lemmikkieläinten ruoka mukaan luettuna, liikkuvuutta ja käyttöä koskeva nykyinen lainsäädäntö eli rehuseosten liikkuvuudesta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/373/ETY⁸, erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista (erikoisruokavalioon kuuluva rehu) 13 päivänä syyskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/74/ETY⁹, rehuaineiden liikkuvuudesta ja käytöstä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/25/EY¹⁰ sekä tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista (bioproteiinit) 30 päivänä kesäkuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/471/ETY¹¹ on tarpeen saattaa ajan tasalle. Kyseisten direktiivien korvaamisen vuoksi on korvattava rehuseosten markkinoille saattamisen sallimisesta tietyissä tapauksissa sulkemattomissa pakkauksissa tai säiliöissä 2 päivänä toukokuuta 1980 annettu komission direktiivi 80/511/ETY¹².
- (4) Direktiivin 79/373/ETY korvaamisesta johtuu, että myös rehuissa olevien entsyymien, mikro-organismien ja niistä saatavien valmisteiden käytöstä ja kaupan pitämisestä 14 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/113/EY¹³ olisi korvattava. Lisäksi direktiivin 79/373/ETY kumoaminen tarkoittaa, että neuvoston direktiivin 70/524/ETY 16 artikla, joka pysyi voimassa sen jälkeen kun direktiivi 70/524/ETY kumottiin asetuksella (EY) N:o 1831/2003, on tarpeen korvata rehuseoksiin lisättävien rehun lisäaineiden merkitsemistä koskevilla säännöksillä.
- (5) Koska vesi ei sisälly yhteisön elintarvike- ja rehulainsäädännön mukaiseen rehun määritelmään eikä sitä pidetä kaupan eläinten ruokintaan tarkoitettuna, tähän asetukseen ei pitäisi sisältyä veden käyttämistä eläinten ruokinnassa koskevia edellytyksiä. Rehuyritysten veden käyttö sen sijaan kuuluu rehuhygieniää koskevista vaatimuksista 12 päivänä tammikuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005¹⁴ soveltamisalaan.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 178/2002 15 ja 16 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 183/2005 4 artiklassa esitettyjen rehujen turvallisuutta koskevien vaatimusten lisäksi on aiheellista vahvistaa erityiset turvallisuutta ja kaupan pitämistä koskevat säännökset, joita olisi sovellettava myös muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuun.
- (7) Rehualan toimijoiden velvollisuuksista säädetään asetuksen (EY) N:o 178/2002 17, 18 ja 20 artiklassa. Kyseiset artiklat eivät koske rehua, joka on tarkoitettu muille kuin

⁷ EYVL L 92, 7.4.1990, s. 42.

⁸ EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁹ EYVL L 237, 22.9.1993, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

¹⁰ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.

¹¹ EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/116/EY (EUVL L 379, 24.12.2004, s. 81).

¹² EYVL L 126, 21.5.1980, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/67/EY (EYVL L 261, 24.9.1998, s. 10).

¹³ EYVL L 334, 31.12.1993, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/40/EY (EYVL L 180, 9.7.1997, s. 21).

¹⁴ EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1.

elintarviketuotantoeläimille. Viimeaikaiset kokemukset ovat osoittaneet, että kyseinen rehu voi heikentää rehu- ja elintarviketurvallisuutta. Sen vuoksi on säädettävä kyseisten artiklojen soveltamisalan laajentamisesta koskemaan myös muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehua.

- (8) Noudattaakseen tämän asetuksen säännöksiä jäsenvaltioiden on suoritettava virallista valvontaa, josta säädetään rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004¹⁵. Valvonnan olisi katettava pakollisten merkintöjen lisäksi myös vapaaehtoisesti merkittävät tiedot. Jotta koostumusta koskevia tietoja voitaisiin valvoa, olisi määritettävä sallitut poikkeamat merkityistä arvoista.
- (9) Komission päätöksen 2004/217/EY¹⁶ mukainen luettelo tuotteista, joiden markkinoille saattaminen eläinten ravinnoksi on kielletty, olisi pidettävä voimassa rehuturvallisuuteen liittyvää riskinhallintaa varten. Luettelon olemassaolo ei saisi tarkoittaa sitä, että kaikkia luetteloon kuulumattomia tuotteita voitaisiin pitää turvallisina.
- (10) Eron tekeminen rehuaineiden, rehun lisäaineiden ja eläinlääkkeiden välille vaikuttaa markkinoille saattamista koskeviin edellytyksiin. Rehuaineita käytetään pääasiassa eläinten tarpeista kuten energian, ravintoaineiden, kivennäisaineiden tai ravintokuitujen saannista huolehtimiseen. Ne eivät yleensä ole kemiallisesti tarkkaan määriteltyjä tärkeimpiä ravintoaineita lukuun ottamatta. Vaikutukset, jotka voidaan osoittaa tieteellisen arvioinnin perusteella ja jotka on varattu rehun lisäaineille tai eläinlääkkeille, olisi jätettävä rehuaineiden objektiivisten käyttötarkoitusten ulkopuolelle. On aiheellista laatia ohjeet, joiden mukaan erityyppiset tuotteet voidaan erottaa toisistaan.
- (11) Direktiivissä 79/373/ETY täydennysrehuille annettu määritelmä johti soveltamista koskeviin ongelmiin useissa jäsenvaltioissa. Jotta lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen olisi mahdollista, täydennysrehu ei saisi sisältää lisäaineita yli tietyn tason.
- (12) Direktiivillä 82/471/ETY pyrittiin parantamaan runsaasti valkuaista sisältävien rehujen saantia yhteisössä. Direktiivissä vaaditaan ennakkolupa kaikkien mahdollisten bioproteiinien markkinointia varten. Ainoastaan muutama uusi lupa on myönnetty, ja runsaasti valkuaista sisältävästä rehusta on yhä selvästi puute. Yleinen vaatimus ennakkoluvasta markkinoille saattamista varten osoittautui näin ollen esteeksi, ja turvallisuusriskit puolestaan voidaan välttää kieltämällä riskituotteet markkinoiden valvonnan perusteella. Jos bioproteiinin riskinarvioinnin tulos oli tai on kielteinen, sen liikkuvuus tai käyttö olisi kiellettävä. Näin ollen bioproteiinien markkinoille saattamista varten tarvittavaa yleistä ennakkolupamenettelyä koskeva erityisvaatimus olisi poistettava, niin että kyseisten tuotteiden turvallisuutta koskeva järjestelmä on sama kuin kaikkien muidenkin rehuaineiden.

¹⁵ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

¹⁶ EUVL L 67, 5.3.2004, s. 31.

- (13) Erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelosta annetulla direktiivillä 94/39/EY¹⁷ täytäntöön pannut direktiivin 93/74/ETY säännökset ovat osoittautuneet toimiviksi ja ne olisi säilytettävä ajan tasalle saatettuina. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisista, jäljempänä 'viranomainen', olisi kuultava kyseisen rehun tehokkuudesta ja turvallisuudesta silloin, kun käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella on syytä olettaa, että tietyn rehun käyttö ei ehkä vastaa tarkoitettuihin erityisiin ravitsemuksellisiin tarpeisiin tai vaikuttaa haitallisesti eläinten terveyteen, ihmisten terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin.
- (14) Pakkausmerkinnät helpottavat lainsäädännön noudattamisen seurantaan, jäljitettävyyttä ja valvontaa. Lisäksi asiakkaiden olisi saatava merkinnöistä tiedot, joiden perusteella he voivat tehdä tarpeisiinsa parhaiten sopivat valinnat, ja merkintöjen olisi oltava johdonmukaisia, yhtenäisiä, avoimia ja ymmärrettäviä. Koska asiakkaat, etenkin karjankasvattajat, eivät tee valintojaan pelkästään myyntipisteissä, joissa rehupakkaukset ovat heidän nähtävillään, merkintätietoja koskevia vaatimuksia olisi sovellettava pakkausmerkintöjen lisäksi myös muuhun myyjän ja asiakkaan väliseen viestintään. Lisäksi kyseisiä periaatteita olisi sovellettava myös rehun esillepanossa ja mainonnassa.
- (15) Pakkausmerkinnöillä annetaan pakollisia ja vapaaehtoisia tietoja sekä lisätietoja. Sekä rehuaineiden että rehuseosten merkintöjä koskevien perusvaatimusten ja erityisvaatimusten, ja erikoisruokavalioon kuuluvien rehujen tapauksessa myös lisätietojen, olisi oltava pakollisia tietoja.
- (16) Nykyinen periaate, jonka mukaan ainoastaan tietyt rehun lisäaineet on merkittävä, kun niitä käytetään rehuaineissa ja rehuseoksissa, on osoittautunut toimivaksi. Ajantasaistusta ja nykyaikaistamista tarvitaan sekä asetukseen (EY) N:o 1831/2003 perustuvan luokittelun vuoksi että siksi, että jotkin lisämerkinnät saattaisivat hämmentää etenkin lemmikkieläinten omistajia.
- (17) BSE- ja dioksiinikriisien jälkeen vuonna 2002 otettiin käyttöön velvollisuus ilmoittaa kaikkien rehuseoksiin lisättyjen rehuaineiden painoprosentti. Samaan aikaan elintarvike- ja rehuturvallisuus on parantunut merkittävästi asetusten (EY) N:o 178/2002 ja (EY) N:o 183/2005 sekä niitä koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden ansiosta. Näitä toimenpiteitä ovat keskittyminen rehu- ja elintarvikealan toimijoiden vastuuseen, parannettu jäljitettävyyssjärjestelmä, HACCP-periaatteen soveltaminen rehuyrityksissä sekä hyvän hygieniakäytännön ohjeisto rehuyrityksiä varten. Tästä myönteisestä kehityksestä on saatu näyttöä elintarvikkeita ja rehuja koskevaan nopeaan tietojenvaihtojärjestelmään tehdyistä ilmoituksista, ja sen perusteella olisi poistettava velvollisuus ilmoittaa kaikkien rehuseoksiin sekoitettujen rehuaineiden painoprosentti. Tarkat prosenttiluvut voitaisiin ilmoittaa vapaaehtoisesti.
- (18) Jotta varmistetaan, että asiakkaat saavat asianmukaiset tiedot eikä heitä johdeta harhaan, täsmällisen painoprosentin ilmoittamista olisi edellytettävä silloin, kun tietty rehuaine tuodaan korostetusti esille rehuseoksen merkinnöissä.

¹⁷ EYVL L 207, 10.8.1994, s. 20.

- (19) Tietyillä aloilla, joilla tuottajalla ei ole velvollisuutta merkitä tietoja, asiakkaalla olisi oltava mahdollisuus pyytää lisätietoja. Rehuseokseen sisältyvien rehuaineiden ilmoittaminen alenevassa painojärjestyksessä antaa joka tapauksessa hyödyllistä tietoa koostumuksesta. Kun otetaan huomioon yhteisön lainsäädännön viimeaikainen kehitys, joka takaa paremman turvallisuuden erityisesti HACCP-periaatteen, jäljitettävyyden, tiukkojen hygieniasääntöjen ja hyvää hygieniakäytäntöä koskevan yhteisön ohjeiston kehittämisen myötä, valmistajalle olisi annettava mahdollisuus kieltäytyä mainitusta pyynnöstä, jos tämä katsoo pyydettyjen tietojen antamisen loukkaavan teollis- ja tekijänoikeuksiaan. Tämä ei heikentäisi elintarvike- ja rehuturvallisuutta, sillä toimivaltaisilla viranomaisilla on aina oikeus saada tietoonsa kaikkien rehuaineiden täsmälliset painoprosentit.
- (20) Haitallisista aineista eläinten rehuissa 7 päivänä toukokuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/32/EY¹⁸ ei anneta sääntöjä liian suurilla määrillä haitallista ainetta sisältävien rehujen merkitsemisestä. Näin ollen asiasta olisi annettava riittävät säännökset.
- (21) Olisi säädettävä poikkeuksista yleisiin merkintävaatimuksiin silloin, kun kyseisten vaatimusten soveltaminen ei ole välttämätöntä ihmisten tai eläinten terveyden tai kuluttajien etujen suojelemiseksi ja kun soveltamisesta aiheutuisi tarpeetonta rasitetta tietojen merkitsemisestä vastaavalle valmistajalle tai rehualan toimijoille. Saadun kokemuksen perusteella poikkeuksista olisi säädettävä viljelijän toiselle viljelijälle tämän tilalla käytettäväksi toimittaman rehun, pienten määrien, enintään kolmesta rehuaineesta koostuvien rehuseosten ja kokonaisista kasvin jyvistä tai siemenistä tehtyjen seosten osalta.
- (22) Yleensä rehuseokset olisi pidettävä kaupan sinetöidyissä säiliöissä, mutta tarkoituksenmukaisista poikkeuksista olisi säädettävä.
- (23) Direktiivin 96/25/EY liitteessä olevassa B osassa ja direktiivin 82/471/ETY liitteessä on luettelot tiettyjen rehuaineiden nimistä, kuvauksista ja merkintämääräyksistä. Luettelot helpottavat valmistajan ja ostajan välistä tiedonvaihtoa tuotteen ominaisuuksista. Kyseiset luettelot eivät kuitenkaan ole tyhjentäviä. Tämä tarkoittaa, että myös luetteloihin kuulumattomia rehuaineita voidaan pitää kaupan. Lisäksi luetteloihin ei ole vuosiin lisätty uusia rehuaineita, minkä vuoksi markkinoilla on entistä vähemmän luetteloihin kuulumattomia rehuaineita. Etenkin kun on kyse uusista rehuaineista, luetteloita olisi laajennettava sidosryhmien edun vuoksi, sillä ne hyötyvät kunnollisista tuotekuvauksista.
- (24) Kokemukset, joita on saatu sidosryhmien osallistumisesta yhteisön ohjeistoiksi koottujen normien laadintaan rehuhygienian alalla, ovat olleet kaikin puolin myönteisiä. Jos sidosryhmät laativat kattavammat luettelot, niistä saadaan joustavammat ja paremmin käyttäjien tietotarpeita vastaavat kuin siinä tapauksessa, että ne laatii lainsäätäjä. Sidosryhmät voivat päättää, kuinka paljon ne näkevät vaivaa sen mukaan, miten tärkeä rehuaineluettelo niille on. Direktiiveissä 96/25/EY ja 82/471/ETY olevista nykyisistä rehuaineluetteloista olisi tehtävä yhteisön rehuaineluettelon alkuperäisversio, jota sidosryhmät täydentävät omien

¹⁸ EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/77/EY (EUVL L 271, 30.9.2006, s. 53).

etunäkökohtiensa mukaisesti. Luettelon käytön olisi oltava vapaaehtoista, mutta jotta ostajaa ei johdettaisi harhaan sen suhteen, mistä tuotteesta varsinaisesti on kyse, valmistajan olisi ilmoitettava, käyttääkö hän luetteloon merkittyjä nimiä vaikka ei muuten sovelle sitä.

- (25) Nykyisillä pakkausmerkinnöillä tuetaan kilpailuun perustuvaa markkinaympäristöä, jossa aktiiviset, tehokkaat ja innovatiiviset toimijat voivat käyttää merkintöjä hyvin hyödykseen tuotteidensa myynnissä. Sekä karjan rehun kauppaan liittyvissä yritysten välisissä suhteissa että lemmikkieläinten ruuan valmistajien ja ostajien välisissä suhteissa voitaisiin saavuttaa nykyisille pakkausmerkinnöille asetetut tavoitteet antamalla kyseisiä kahta alaa koskevat hyvän merkitsemisen ohjeet. Ohjeissa voitaisiin selventää vapaaehtoisia merkintöjä koskevia säännöksiä.
- (26) Kaikkien asianomaisten osapuolten osallistuminen on ratkaisevan tärkeää yhteisön luettelon ja hyvän merkitsemisen ohjeiden laadun ja tarkoituksenmukaisuuden kannalta. Käyttäjien etua on tarkasteltava erityisen huolellisesti, jotta heidän oikeutensa asianmukaisesti tietoihin toteutuisi paremmin. Komissio voi varmistaa sen hyväksymällä luettelon ja ohjeet.
- (27) Koska rehu- ja elintarviketurvallisuutta koskevia tavoitteita ja rehun sisämarkkinoiden häiriötöntä toimintaa ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (28) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁹ mukaisesti.
- (29) Komissiolle olisi siirrettävä toimivalta erityisesti päättää tuotteista, joiden käyttö rehuna on kiellettyä, hyväksyä erityisravinnoksi tarkoitettu rehu, laatia luettelo muille kuin elintarviketuotantoeläimille tarkoitettujen rehuaineiden merkintäluokista, muuttaa vapaaehtoisesti merkittävien tietojen luetteloa ja mukauttaa liitteitä tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia muun muassa täydentämällä niitä, niistä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (30) Asetuksen (EY) N:o 1831/2003 16 artiklassa säädetään rehun lisäaineiden ja esiseosten pakkausmerkinnöistä ja pakkauksista. Varsinkin esiseoksia koskevien sääntöjen täytäntöönpano on osoittautunut käytännössä hankalaksi tuotannonalalle ja toimivaltaisille viranomaisille. Esiseosten pakkausmerkintöjen yhdenmukaistamiseksi kyseistä artiklaa olisi muutettava.
- (31) Näin ollen direktiivit 79/373/ETY, 80/511/ETY, 82/471/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY olisi kumottava.

¹⁹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (32) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 luku

Johdantosäännökset

1 artikla

Kohde

Tämän asetuksen tavoitteena on asetuksessa (EY) N:o 178/2002 vahvistettujen yleisten periaatteiden mukaisesti yhdenmukaistaa rehun markkinoille saattamisen ja käytön edellytykset käyttäjien ja kuluttajien asianmukaisen tiedonsaannin ja sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan rehun markkinoille saattamista ja käyttöä yhteisössä koskevat säännöt pakkausmerkintöjä, pakkauksia ja esillepanoa koskevat vaatimukset mukaan luettuina.
2. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita eläinten ruokintaa koskevien seuraavien muiden yhteisön säädösten soveltamista:
 - a) direktiivi 90/167/ETY;
 - b) direktiivi 2002/32/EY;
 - c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä²⁰;
 - d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002, annettu 3 päivänä lokakuuta 2002, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä²¹.
 - e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista²²; sekä

²⁰ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

²¹ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

²² EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

- f) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1830/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta²³.
3. Tätä asetusta ei sovelleta veteen riippumatta siitä, onko kyseessä eläinten juoma vesi vai rehuun tarkoituksellisesti lisätty vesi.

3 artikla *Määritelmät*

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 178/2002 vahvistettuja 'rehun', 'rehuerytyksen', 'rehualan toimijan', 'markkinoille saattamisen' ja 'jäljitettävyyden' määritelmiä sekä asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 vahvistettuja 'rehun lisäaineen', 'esiseoksen', 'valmistuksen apuaineiden' ja 'päiväannoksen' määritelmiä.
2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:
- a) 'elintarviketuotantoeläin': eläin, jota pidetään ihmisravinnoksi tarkoitetun elintarvikkeen tuotantoa varten, mukaan luettuina eläimet, joita ei käytetä ravinnoksi mutta jotka kuuluvat sellaiseen eläinlajiin, jota yhteisössä voidaan käyttää ravinnoksi;
 - b) 'muut kuin elintarviketuotantoeläimet': eläimet, joita pidetään tai kasvatetaan mutta ei käytetä ihmisravinnoksi, kuten turkiseläimet, lemmikkieläimet sekä laboratorioissa, eläintarhoissa tai sirkuksissa pidettävät eläimet;
 - c) 'turkiseläimet': turkisten tuotantoa varten pidettävät tai kasvatettavat eläimet, joita ei käytetä ihmisravinnoksi;
 - d) 'lemmikki' tai 'lemmikkieläin': sellaiseen eläinlajiin kuuluva eläin, jota ruokitaa, kasvatetaan tai pidetään mutta ei tavallisesti käytetä ihmisravinnoksi yhteisössä;
 - e) 'rehuaineet': kasvi- tai eläinperäiset tuotteet, joiden pääasiallinen tarkoitus on täyttää eläinten ravitsemukselliset tarpeet, sellaisenaan, tuoreena tai säilöttynä, ja näiden tuotteiden teollisen tuotannon oheistuotteet sekä orgaaniset ja epäorgaaniset aineet riippumatta siitä, sisältävätkö ne lisäaineita, ja jotka on tarkoitettu eläinten ruokintaan joko sellaisenaan tai prosessoinnin jälkeen rehuseosten valmistukseen tai esiseosten kantaja-aineeksi;
 - f) 'rehuseos': rehuaineiden seos, joka on tarkoitettu eläinten ruokintaan täysrehuna tai täydennysrehuna ja riippumatta siitä, sisältääkö se lisäaineita;
 - g) 'täysrehu': rehuseos, joka koostumuksensa puolesta on riittävä päiväannokseksi;

²³ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24.

- h) 'täydennysrehu': rehuseos, joka sisältää vähintään yhtä sellaista rehuainetta, jossa on korkeita pitoisuuksia tiettyjä ravintoaineita, mutta joka koostumuksensa puolesta on riittävä päiväannokseksi vain, jos sitä käytetään yhdessä muiden rehujen kanssa;
- i) 'kivennäisrehu': täydennysrehu, jonka tuhkapitoisuus on vähintään 40 prosenttia;
- j) 'juottorehu': rehuseos, joka annetaan joko kuivassa muodossa tai sekoitettuna tiettyyn määrään nestettä ja on tarkoitettu nuorten eläinten ruokintaan täydentämään tai korvaamaan ternimaitovaiheen jälkeistä maitoa tai teuraaksi tarkoitettujen vasikoiden, karitsojen ja kilien ruokintaan;
- k) 'kantaja-aine': aine, jota käytetään rehun lisäaineen liuottamiseen, laimentamiseen, sekoittamiseen tai muuhun fysikaaliseen muuttamiseen sen käsittelyn, annostelun tai käytön helpottamiseksi muuttamatta sen teknologista vaikutusta ja jolla ei itsessään ole teknologista vaikutusta;
- l) 'erityinen ravitsemuksellinen tarkoitus': tarkoitus tyydyttää sellaisten eläinten erityiset ravitsemukselliset tarpeet, joiden ruoansulatus-, imeytymis- tai aineenvaihduntajärjestelmä on häiriintynyt tai saattaa häiriintyä väliaikaisesti tai lopullisesti ja jotka tästä syystä voivat hyötyä tilaansa soveltuvasta rehusta;
- m) 'erityisravinnoksi tarkoitettu rehu': rehu, joka voi tyydyttää jonkin erityisen ravitsemuksellisen tarkoituksen tietyn koostumuksensa tai valmistusmenetelmänsä vuoksi ja eroaa selvästi tavanomaisesta rehusta. Erityisravinnoksi tarkoitettuun rehuun eivät sisälly direktiivissä 90/167/ETY tarkoitettut lääkerehut;
- n) 'säilyvyys': päivämäärä, johon saakka valmistaja takaa rehun oikeissa varastointiolosuhteissa säilyttävän ainakin erityiset ominaisuutensa;
- o) 'erä': yksittäisessä laitoksessa samoja tuotanto-olosuhteita käyttäen tuotettu tuotannon määrä tai useita tällaisia määriä, jos ne on tuotettu yhtäjaksoisesti ja yhteisvarastoitu. Erä koostuu tunnistettavissa olevasta rehumäärästä ja määritetään siten, että sillä on yhteisiä ominaisuuksia kuten alkuperä, lajike, pakkaustapa, pakkaaja, lähettäjä tai pakkausmerkinnät;

- p) 'pakkausmerkinnät': rehuun liittyvät ja siihen viittaavat tai sen mukana olevat maininnat, tiedot, tavaramerkit, tuotenimet, kuvat tai tunnukset kyseisen rehun pakkauksessa, säiliössä, tiedotteessa, etiketissä, asiakirjassa, vyötteessä tai kauluksessa taikka internetissä;
- q) 'etiketti': mikä tahansa rehun säiliöön kirjoitettu, painettu, kaavaimella tehty, leimattu, kohokuvioitu, kuvioitu tai liitetty lappu, merkki, kuva tai muu kuvaus;
- r) 'esillepano': rehun muoto, ulkonäkö, pakkaukset ja käytetyt pakkausmateriaalit sekä tapa, jolla se on aseteltu ja olosuhteet, joissa se esitellään.

2 luku

Yleiset vaatimukset

4 artikla

Turvallisuuteen ja kaupan pitämiseen liittyvät vaatimukset

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuun sovelletaan asetuksen (EY) N:o 178/2002 15 ja 16 artiklaa ja asetuksen (EY) N:o 183/2005 4 artiklaa soveltuvin osin.
2. Rehua voi saattaa markkinoille ja käyttää ainoastaan, jos
 - a) se on virheetöntä, aitoa, käyttökelpoista ja kauppalaatuista;
 - b) se ei vaikuta haitallisesti ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin;
 - c) sen merkinnät, pakkaus ja esillepano ovat tässä asetuksessa, direktiivissä 90/167/ETY ja asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 vahvistettujen asiaa koskevien säännösten mukaiset.
3. Rehun on oltava liitteessä I esitettyjen epäpuhtauksia ja muita kemiallisia tekijöitä koskevien teknisten säännösten mukaista.

5 artikla

Rehuyritysten tehtävät ja velvollisuudet

1. Muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuun sovelletaan asetuksen 178/2002 17, 18 ja 20 artiklaa soveltuvin osin tämän asetuksen soveltamiseksi.
2. Rehun valmistajien on asetettava virallisen valvonnan suorittamisesta vastaavien viranomaisien saataville kaikki markkinoille saattamansa rehun koostumusta tai väitettyjä ominaisuuksia koskevat tiedot, joiden perusteella voidaan tarkastaa pakkausmerkintöjen sisältämien tietojen oikeellisuus.

6 artikla
Kieltäminen

1. Rehu ei saa sisältää aineita tai koostua aineista, joiden markkinoille saattaminen tai käyttö eläinten ruokintaan on kielletty.
2. Komissio vahvistaa luettelon aineista, joiden markkinoille saattaminen tai käyttö eläinten ruokintaan on kielletty, ottaen huomioon etenkin tieteellisen näytön, teknologian kehityksen, elintarvikkeita ja rehuja koskevaan nopeaan tietojenvaihtojärjestelmään tehdyt ilmoitukset sekä asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisen virallisen valvonnan tulokset.

Niistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 luku

Tiettyjen rehutyypin markkinoille saattaminen

7 artikla
Rehutyypin ominaisuudet

Komissio voi 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa ohjeita, joilla selvennetään rehuaineiden, rehun lisäaineiden ja eläinlääkkeiden välistä eroa.

8 artikla
Rehun lisäaineiden pitoisuus täydennysrehussa

Rajoittamatta käyttöedellytyksiä, joista säädetään kunkin rehun lisäaineen hyväksymisestä annetussa asetuksessa, täydennysrehu saa sisältää siihen sekoitettuja lisäaineita enintään 100-kertaisen määrän ja kokkidiostaattien ja histomonostaattien tapauksessa viisinkertaisen määrän verrattuna lisäaineen vahvistettuun enimmäispitoisuuteen täysrehussa.

9 artikla
Erityisravinnoksi tarkoitettun rehun kaupan pitäminen

Erityisravinnoksi tarkoitettua rehua saa pitää kaupan kyseisessä tarkoituksessa ainoastaan, jos sen olennaiset ravitsemukselliset ominaisuudet vastaavat sen erityistä ravitsemuksellista tarkoitusta ja sen hyväksyttyä käyttötarkoitusta, joka sisältyy 10 artiklan mukaisesti laadittuun luetteloon.

10 artikla
Käyttötarkoitusten hyväksyminen

1. Käyttötarkoitukset voidaan hyväksyä yhteisöön sijoittautuneen henkilön hakemuksesta tai jäsenvaltion pyynnöstä. Hakemus tai pyyntö on esitettävä komissiolle.
2. Hakijan on koottava asiakirja-aineisto, joka osoittaa, että tietty rehu täyttää aiotun erityisen ravitsemuksellisen tarkoituksen ja että se ei vaikuta haitallisesti eläinten terveyteen, ihmisten terveyteen, ympäristöön eikä eläinten hyvinvointiin.
3. Komissio toimittaa hakemusasiakirjat jäsenvaltioille.
4. Jos komissiolla on käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen tiedon perustella syytä uskoa, että tietyn rehun käyttö ei ehkä täytä aiottua erityistä ravitsemuksellista tarkoitusta tai että se saattaa vaikuttaa haitallisesti eläinten terveyteen, ihmisten terveyteen, ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin, komissio lähettää asiakirja-aineiston ja arviointipyynnön Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä 'viranomainen', kolmen kuukauden kuluessa. Viranomainen antaa lausunnon kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Tätä määräaikaa pidennetään, jos viranomainen pyytää hakijalta lisätietoja.
5. Kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio toimittaa asiakirja-aineiston jäsenvaltioille tai tarvittaessa siitä, kun se vastaanottaa viranomaisen lausunnon, komissio antaa asetuksen kyseisen hyväksynnän myöntämisestä tai epäämisestä ja vahvistaa vastaavasti 9 artiklassa tarkoitetun luettelon.

Niistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
6. Luetteloon sisällytetyn käyttötarkoituksen poistamista voi pyytää alkuperäinen hakija tai jokin jäsenvaltio. Pynnön ohessa on toimitettava asiakirjat, joissa poistaminen perustellaan. Myös komissio voi aloittaa poistamismenettelyn, jos sillä on asiakirja-aineiston kokoamiseen tarvittavat olennaiset tiedot.
7. Komissio toimittaa asiakirja-aineiston jäsenvaltioille ja alkuperäiselle hakijalle huomautusten esittämistä varten. Edellä 4 ja 5 kohdassa säädettyä menettelyä sovelletaan soveltuvin osin.

4 luku

Pakkausmerkinnät, esillepano ja pakkaukset

11 artikla Yleiset periaatteet

1. Rehun pakkausmerkinnät ja esillepano eivät saa johtaa käyttäjiä harhaan
 - a) sen suhteen, mitkä ovat rehun käyttötarkoitukset tai ominaispiirteet, etenkin sen luonne, valmistus- tai tuotantomenetelmä, yksilöllisyys, ominaisuudet, koostumus, määrä ja kestävyys tai mille eläinlajeille tai -ryhmille se on tarkoitettu;
 - b) ilmoittamalla rehulla olevan vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole, tai ilmoittamalla rehulla olevan erityisominaisuuksia, vaikka tosiasiaassa kaikilla samankaltaisilla rehuilla on nämä ominaisuudet;
 - c) pakkausmerkintöjen osalta jäljempänä 25 ja 26 artiklassa tarkoitettujen yhteisön luettelon ja yhteisön ohjeiden noudattamisen suhteen.
2. Irtotavarana tai sinetöimättömissä pakkauksissa tai säiliöissä 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaupan pidettävien rehuaineiden tai rehuseosten mukana on oltava asiakirja, joka sisältää kaikki tämän asetuksen mukaiset pakolliset merkintätiedot.
3. Kun rehua tarjotaan myyntiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY²⁴ tarkoitetuilla etäviestintävälineillä, tässä asetuksessa vaadittujen pakollisten merkintätietojen on oltava nähtävissä etäkauppaan liittyvässä aineistossa.
4. Pakkausmerkintöjä koskevat muut yleiset säännöt vahvistetaan liitteessä II.
5. Rehuaineeseen tai rehuseokseen merkittyjen koostumusarvojen ja asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisessa virallisessa valvonnassa määritettyjen arvojen väliset sallitut poikkeamat luetellaan tämän asetuksen liitteessä III.

12 artikla Vastuu

1. Rehun valmistaja vastaa merkintätiedoista ja varmistaa niiden esittämisen ja sisällön paikkansapitävyyden.
2. Jos rehua pidetään kaupan muun rehualan toimijan kuin valmistajan nimellä tai toiminimellä, kyseinen rehualan toimija on vastuussa merkintätiedoista.

²⁴ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

3. Siltä osin kuin rehualan toimijoiden vastuulla oleva toiminta vaikuttaa pakkausmerkintöihin, niiden on varmistettava, että annetut tiedot, annetaanpa ne millä tavalla hyvänsä, ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.
4. Sellaisista vähittäiskauppa- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta pakkausmerkintöihin, vastaavien rehualan toimijoiden on toimittava huolellisesti ja edistettävä merkintävaatimusten täyttämistä erityisesti siten, että ne eivät toimita rehua, jos ne tietävät tai niiden pitäisi hallussaan olevien tietojen pohjalta ammattilaisina pystyä päättämään, että rehu on kyseisten vaatimusten vastaista.
5. Rehualan toimijan on varmistettava hallinnassaan olevassa yrityksessä, että pakolliset merkintätiedot voidaan siirtää läpi koko elintarvikeketjun niin, että lopullinen käyttäjä saa tiedot tämän asetuksen mukaisesti.

13 artikla *Väittämät*

1. Rehun pakkausmerkinnöissä ja esillepanossa voidaan kiinnittää erityistä huomiota johonkin rehussa olevaan tai siitä puuttuvaan aineeseen, erityiseen ravitsemukselliseen ominaisuuteen tai menetelmään tai joihinkin näistä liittyvään tiettyyn vaikutukseen seuraavin edellytyksin:
 - a) väittämä on puolueeton, toimivaltaisen viranomaisen todennettavissa ja rehun käyttäjän ymmärrettävissä, ja
 - b) pakkausmerkinnöistä vastuussa oleva henkilö toimittaa pyydettyä toimivaltaiselle viranomaiselle tieteellisen vahvistuksen väittämän todenperäisyydestä joko julkisesti saatavilla olevan tieteellisen näytön tai yrityksen dokumentoidun tutkimuksen avulla. Tieteellisen vahvistuksen on oltava saatavilla silloin, kun rehu asetetaan markkinoille.
2. Ravinnonsaannin optimointia ja fysiologisen tilan tukemista tai turvaamista koskevat väittämät ovat sallittuja, jos ne eivät perustu farmakologiseen tai immunologiseen vaikutukseen.
3. Rehun pakkausmerkinnöissä ja esillepanossa ei saa väittää, että
 - a) rehu ehkäisee, hoitaa tai parantaa tietyn sairauden, tai
 - b) rehulla on muita erityisiä ravitsemuksellisia tarkoituksia ja ominaisuuksia kuin ne, joista säädetään 9 artiklassa tarkoitetussa luettelossa.

14 artikla *Pakollisten merkintätietojen esittäminen*

1. Pakolliset merkintätiedot kokonaisuudessaan on esitettävä näkyvästi, selvästi ja pysyvästi helposti havaittavassa paikassa pakkauksessa tai säiliössä tai siihen kiinnitetyssä etiketissä vähintään yhdellä sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa rehu saatetaan markkinoille.

2. Pakollisten merkintätietojen on oltava helposti tunnistettavissa eivätkä muut tiedot saa peittää niitä. Niiden on oltava väritään, tekstityypiltään ja kooltaan sellaiset, että mikään osa tiedoista ei jää piiloon tai korostu, ellei tällaisella vaihtelulla haluta kiinnittää huomiota turvalausekkeisiin.
3. Tarkempia ohjeita 1 ja 2 kohdassa säädetyistä vaatimuksista voidaan antaa 26 artiklassa tarkoitetuissa yhteisön ohjeissa.

15 artikla

Pakollisia merkintöjä koskevat yleiset vaatimukset

Rehuainetta tai rehuseosta ei saa saattaa markkinoille, ellei pakkausmerkinnöissä ole seuraavia tietoja:

- a) rehutyypin: 'rehuaine', 'täysrehu' tai 'täydennysrehu' tapauksen mukaan;

'täydennysrehun' osalta voidaan tarvittaessa käyttää seuraavia nimityksiä: 'kivennäisrehu', 'juottorehu' tai 'maidonkorvike';

muille lemmikkieläimille kuin kissoille ja koirille tarkoitetun 'täysrehun' tai 'täydennysrehun' nimitys voidaan korvata nimityksellä 'rehuseos';
- b) merkintätiedoista vastuussa olevan rehualan toimijan nimi tai toiminimi ja osoite;
- c) asetuksen (EY) N:o 1774/2002 17 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 183/2005 10 artiklan mukaisesti myönnetty laitoksen hyväksyntänumero (jos käytettävissä). Jos valmistajalla on useita numeroita, sen on käytettävä sitä, joka on myönnetty asetuksen 183/2005 nojalla;
- d) eränumero;
- e) nettomäärä painoyksikköinä kiinteiden tuotteiden osalta ja nestemäisten tuotteiden osalta paino- tai tilavuusyksikköinä;
- f) luettelo rehun lisäaineista sekä niiden nimi ja sisältö tapauksen mukaan liitteessä V tai liitteessä VI olevan I luvun mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen lisäaineen käytön hyväksymisestä annetun asetuksen merkintäsäännösten soveltamista;
- g) kosteuspitoisuus liitteessä I olevan 6 kohdan mukaisesti.

16 artikla

Rehuaineiden pakollisia merkintöjä koskevat erityisvaatimukset

1. Rehuaineiden pakkausmerkintöihin on 15 artiklassa vaadittujen tietojen lisäksi sisällyttävä rehuaineen nimi sekä siihen liittyvä pakollinen ilmoitus liitteessä IV olevan luettelon vastaavan luokan mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot voidaan korvata 25 artiklassa tarkoitettussa yhteisön luettelossa vahvistetuilla tiedoilla.
3. Jos rehuaineesta käytetty nimi on sama kuin jokin 25 artiklassa tarkoitettuun yhteisön luetteloon sisältyvä nimi, mutta pakkausmerkinnöistä vastaava henkilö ei sovelle luettelon säännöksiä, asiasta on ilmoitettava selkeästi etiketissä.

17 artikla

Rehuseoksen pakollisia merkintöjä koskevat erityisvaatimukset

1. Rehuseoksen pakkausmerkintöihin on 15 artiklassa vaadittujen tietojen lisäksi sisällyttävä seuraavat:
 - a) eläinlaji tai -ryhmä, jolle rehuseos on tarkoitettu;
 - b) rehun oikeaa käyttöä koskevat ohjeet, joista ilmenee myös sen käyttötarkoitus;
 - c) jos valmistaja ei ole pakkausmerkinnöistä vastuussa oleva henkilö, seuraavat tiedot on toimitettava:
 - valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite, tai
 - asetuksen (EY) N:o 183/2005 19 artiklan mukaisesti myönnetty tunnistenumero; jos kyseistä tunnistenumeroa ei ole käytettävissä, valmistajalle tämän pyynnöstä osoitettu rekisteröintinumero, jonka rakenne on asetuksen (EY) N:o 183/2005 liitteessä V olevassa II luvussa vahvistetun mukainen;
 - d) vähimmäissäilyvyys, joka ilmoitetaan noudattaen seuraavia vaatimuksia:
 - ”käytettävä ennen...” ja päiväysmerkintä (päivämäärä) helposti pilaantuvan rehun osalta;
 - ”parasta ennen...” ja päiväysmerkintä (kuukausi) muun rehun osalta.

Jos valmistuspäivämäärä merkitään, päiväysmerkintänä voi olla myös ”... (ajanjakso päivinä tai kuukausina) valmistuspäivästä”;
 - e) luettelo rehuaineista, joista rehu koostuu; otsikkona on ”koostumus” ja sen alla rehuaineiden nimet painon mukaan alenevassa järjestyksessä; luettelossa voidaan ilmoittaa myös painoprosentti.
 - f) tapauksen mukaan liitteessä V tai VI olevassa II luvussa vahvistetut pakolliset ilmoitukset.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun luetteloon sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- a) rehuaineen nimi ja painoprosentti on ilmoitettava, jos sen esiintyminen on mainittu tai sitä korostetaan pakkausmerkinnöissä sanoin, kuvin tai graafisin merkein;
 - b) jos elintarviketuotantoeläimille tarkoitettuun rehuseokseen lisättyjen rehuaineiden painoprosentteja ei ilmoiteta etiketissä, valmistajan on pyynnöstä annettava määrällistä koostumusta koskevat tiedot +/- 15 prosentin tarkkuudella rehun valmistuskaavan mukaiseen arvoon nähden, ellei valmistaja katso kyseisten tietojen olevan kaupallisesti arkaluonteisia, minkä vuoksi tietojen luovuttaminen loukkaisi sen teollis- ja tekijänoikeuksia;
 - c) muille kuin elintarviketuotantoeläimille tarkoitetuissa rehuseoksissa voidaan rehuaineen erityisnimen sijasta käyttää sen ryhmän nimeä, johon rehuaine kuuluu.
3. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio laatii luettelon niistä rehuaineiden ryhmistä, joita voidaan käyttää yksittäisten rehuaineiden sijasta muille kuin elintarviketuotantoeläimille tarkoitettun rehun pakkausmerkinnöissä.

Niistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

18 artikla

Erityisravinnoksi tarkoitettun rehun merkintöjä koskevat lisävaatimukset

Erityisravinnoksi tarkoitettun rehun pakkausmerkintöihin on tapauksen mukaan 15 ja 16 tai 17 artiklan mukaisten pakollisten merkintöjen lisäksi sisällyttävä

- a) maininta ”erityisruokavalio”, joka on varattu ainoastaan erityisravinnoksi tarkoitettulle rehulle, 15 artiklan a kohdan mukaisen rehun nimityksen yhteydessä;
- b) edellä 9 artiklassa tarkoitettun luettelon sarakkeissa 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 mainittujen käyttötarkoitusten mukaiset tiedot;
- c) ilmoitus siitä, että ennen rehun käyttöä tai käyttöajan pidentämistä on pyydettävä ravintoasiantuntijan lausunto.

19 artikla

Lemmikkieläinten ruuan merkintöjä koskevat lisävaatimukset

Lemmikkieläinten ruuan etiketissä on ilmoitettava maksuton puhelinnumero, josta asiakas saa seuraavat pakollisiin merkintöihin kuulumattomat tiedot:

- a) lemmikkieläinten ruokaan lisätyt rehun lisäaineet, ja

- b) ne lisätyt rehuaineet, joista on käytetty 17 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ryhmän nimeä.

20 artikla

Saastuneen rehun merkintöjä koskevat lisävaatimukset

1. Jos haitallisten aineiden pitoisuus rehussa ylittää direktiivin 2002/32/EY mukaisesti sallitut määrät, rehun merkintöihin on sisällyttävä 15, 16, 17 ja 18 artiklassa vaadittujen tietojen lisäksi maininta ”rehu sisältää ... (haitallisen aineen nimi / haitallisten aineiden nimet direktiivin 2002/32/EY liitteen I mukaisesti) yli sallitun enimmäismäärän – ainoastaan hyväksytyjä puhdistuskäsittelylaitoksia varten”. Kyseisten laitosten on oltava asetuksen (EY) N:o 183/2005 10 artiklan 2 tai 3 kohdan perusteella hyväksytyjä.
2. Silloin, kun saastumista on tarkoitus vähentää tai se on tarkoitus poistaa puhdistamalla, saastuneen rehun merkintänä on oltava ”rehu sisältää ... (haitallisen aineen nimi / haitallisten aineiden nimet direktiivin 2002/32/EY liitteen I mukaisesti) yli sallitun enimmäismäärän – voidaan käyttää rehuna ainoastaan asianmukaisesti puhdistettuna”.

21 artikla

Poikkeukset

1. Edellä 15 artiklan c–e kohdassa ja 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei vaadita, jos ostaja on ennen kutakin ostotapahtumaa kirjallisesti ilmoittanut, ettei hän vaadi näitä tietoja. Ostotapahtuma voi käsittää useita lähetyksiä.
2. Edellä 15 artiklan c–e alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan c–e alakohdassa tarkoitettut tiedot voidaan merkitä 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen merkitsemiselle varatun kohdan ulkopuolelle. Tällöin on selvästi ilmoitettava, missä nämä tiedot ovat näkyvillä.
3. Tämän asetuksen 15 artiklan c–e alakohdassa ja 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittaminen ei ole pakollista sellaisten rehuaineiden osalta, jotka eivät säilöntäaineita tai säilörehun lisäaineita lukuun ottamatta sisällä rehun lisäaineita ja joita rehualan toimija valmistaa ja toimittaa käyttäjälle käytettäväksi rehun alkutuotannossa tämän omalla tilalla asetuksen (EY) N:o 183/2005 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 183/2005 liitteen I soveltamista.
4. Kokonaisista kasvin jyvistä tai siemenistä tehtyjen seosten osalta ei vaadita 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja pakollisia tietoja.
5. Jos rehuseos koostuu enintään kolmesta rehuaineesta, 17 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei vaadita, jos rehuaineet on selvästi mainittu rehun kuvauksessa.

6. Loppukäyttäjälle tarkoitetun ja irtotavarana enintään 20 kilogramman erinä myytävän rehuaineen tai rehuseoksen osalta 15, 16 ja 17 artiklassa tarkoitetut tiedot voidaan saattaa ostajan tietoon tarkoitukseen sopivalla ilmoituksella myyntipaikalla. Tällöin tapauksen mukaan 15 artiklan a alakohdassa ja 16 artiklan 1 kohdassa tai 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava asiakkaalle tulostettuna viimeistään laskun yhteydessä.
7. Kun on kyse enintään kunkin eläinlajin päiväannoksen suuruisista määristä lemmikkieläinten ruokaa, joka myydään useita säiliöitä käsittävissä pakkauksissa, 15 artiklan b, c ja f alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan merkitä jokaisen säiliön sijasta pelkästään pakkaukseen.
8. Poiketen siitä, mitä tässä asetuksessa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia säännöksiä rehuun, joka on tarkoitettu tieteelliseen tai kokeelliseen tarkoitukseen pidettäville eläimille, jos tarkoitus käy selvästi ilmi rehun tuoteselosteesta. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava kyseisistä säännöksistä komissiolle.

22 artikla *Vapaaehtoiset merkinnät*

1. Rehuseosten pakkausmerkintöihin voi sisältyä vaadittujen pakollisten merkintöjen lisäksi myös vapaaehtoisia merkintätietoja edellyttäen, että noudatetaan 11 artiklassa vahvistettuja yleisiä periaatteita.
2. Vapaaehtoiset lisämerkinnät voivat sisältää ainoastaan seuraavat tiedot:
 - a) liitteen V ja VI mukaiset vapaaehtoiset ilmoitukset;
 - b) tuotanto- tai valmistusmaa;
 - c) tuotteen kuvaus tai kauppanimi;
 - d) ilmoitus rehun fyysisestä olomuodosta tai sille tehdystä erityiskäsittelystä;
 - e) kosteuspitoisuus;
 - f) valmistuspäivä;
 - g) erityiset varastointiolosuhteet;
 - h) tuotteen hinta.
3. Komissio voi muuttaa 2 kohdassa vahvistettua tietojen luetteloa.

Niistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, päätetään 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

23 artikla
Pakkaaminen

1. Rehua voi saattaa markkinoille ainoastaan sinetöidyissä pakkauksissa tai säiliöissä. Pakkaukset ja säiliöt on sinetöitävä niin, että sinetti vaurioituu avattaessa eikä sitä voi käyttää uudelleen.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavat rehut voidaan saattaa markkinoille irtotavarana tai sinetöimättömissä pakkauksissa tai säiliöissä:
 - a) rehuaineet;
 - b) rehuseos, joka koostuu pelkästään jyvistä tai kokonaisista hedelmistä;
 - c) rehuseos, joka toimitetaan tuottajalta toiselle;
 - d) rehuseos, joka toimitetaan suoraan rehun käyttäjälle;
 - e) rehuseos, joka toimitetaan tuottajalta pakkaajalle;
 - f) enintään 50 kilogramman rehuseoserät, jotka on tarkoitettu loppukäyttäjälle ja otetaan käyttöön suoraan sinetöidystä pakkauksesta tai säiliöstä;
 - g) rehukakut tai nuolukivet.

24 artikla
Pakkauksen muuttaminen

1. Jos jokin rehuerä jaetaan osiin, kunkin osaerän pakkaukseen, säiliöön tai saateasiakirjaan on merkittävä tässä asetuksessa säädetyt pakolliset tiedot ja viittaus alkuperäiseen erään.
2. Jos rehun koostumusta muutetaan sen jälkeen, kun rehu on saatettu markkinoille, rehun muuttamisesta vastaava rehualan toimija on vastuussa pakollisesti merkittävien tietojen muuttamisesta vastaavasti.

5 luku
Yhteisön rehuaineluettelo ja hyvää merkitsemiskäytäntöä
koskevat yhteisön ohjeet

25 artikla
Yhteisön rehuaineluettelo

1. Laaditaan yhteisön rehuaineluettelo, jäljempänä 'yhteisön luettelo', jonka avulla voidaan parantaa rehuaineiden merkitsemistä. Siihen sisältyvät seuraavat tiedot jokaisesta luetteloidusta rehuaineesta:

- a) nimi;
 - b) tunnistenumero;
 - c) rehuaineen kuvaus ja tarvittaessa tiedot valmistusprosessista;
 - d) ravintokoostumusta koskevat erityistiedot, jotka on 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisällytettävä pakkausmerkintöihin; e) sanasto, jossa määritellään mainitut prosessit ja tekniset ilmaisut.
2. Yhteisön luetteloon merkitään ensiksi direktiivin 96/25/EY liitteessä olevassa B osassa ja direktiivin 82/471/ETY liitteessä oleviin luetteloihin merkityt rehuaineet 29 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.
3. Yhteisön luetteloa muutetaan 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan rajoittamatta tämän asetuksen 4 artiklassa vahvistettujen turvallisuusvaatimusten soveltamista.

26 artikla

Hyvää merkitsemiskäytäntöä koskevat yhteisön ohjeet

1. Komissio kannustaa laatimaan kahdet erilliset hyvää merkitsemiskäytäntöä koskevat yhteisön ohjeet, jäljempänä 'ohjeet', toiset lemmikkieläinten ruokaa ja toiset elintarviketuotantoeläinten rehua varten. Niiden on koskettava 22 artiklassa säädettyjä vapaaehtoisia merkintöjä ja edistettävä pakkausmerkintöjen parempaa tarkoituksenmukaisuutta.
2. Ohjeet laaditaan ja niihin tehdään mahdolliset muutokset 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Yhteisön luettelon ja ohjeiden laatiminen

1. Kun yhteisön luettelo ja ohjeet laaditaan, niitä kehittävät ja muuttavat tarvittaessa eurooppalaisten rehualojen kaikki asiaankuuluvat edustajat
- a) kuullen muita asianomaisia osapuolia kuten rehun käyttäjiä;
 - b) yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa viranomaisen kanssa;
 - c) ottaen huomioon asiaan liittyvän kokemuksen viranomaisen antamista lausunnoista ja tieteellisessä tai teknisessä tietämyksessä tapahtuneen kehityksen.
2. Komissio hyväksyy yhteisön luettelon ja ohjeluonnokset sekä niiden muutosluonnokset 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) ne on laadittu 1 kohdan mukaisesti;
 - b) niiden sisältöä voidaan soveltaa koko yhteisössä aloilla, joita ne koskevat; ja
 - c) ne sopivat asetettujen tavoitteiden täyttämiseen.
3. Komissio julkaisee yhteisön luettelon ja ohjeiden otsakkeet ja viittaukset Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.

6 luku

Yleiset ja loppusäännökset

28 artikla

Liitteiden muuttaminen ja täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio voi muuttaa liitteitä I–VI mukauttaakseen niitä tieteellisen ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi.
- Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, päätetään 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
2. Tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät täytäntöönpanotoimenpiteet voidaan hyväksyä 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

29 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä 'komitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
- Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

30 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1831/2003 16 artikla seuraavasti:

(1) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) tarvittaessa rehun lisäainetta tai esiseosta valmistavalle tai sitä markkinoille saattavalle laitokselle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005* 10 artiklan mukaisesti annetun hyväksynnän numero;

* EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1.”;

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Esiseoksiin lisättyihin rehun lisäaineisiin ei sovelleta b, d, e ja g alakohtaa.”

(2) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi sellaisen lisäaineen, joka kuuluu johonkin liitteessä III mainittuun funktionaaliseen ryhmään, tai sellaisen esiseoksen, joka sisältää johonkin liitteessä III mainittuun funktionaaliseen ryhmään kuuluvaa lisäainetta, pakkaukseen tai säiliöön on merkittävä näkyvästi, selvästi ja pysyvästi mainitun liitteen mukaiset tiedot.”

(3) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Esiseosten etiketissä on oltava selvästi näkyvillä sana ”esiseos” isoilla kirjaimilla kirjoitettuna, ja rehuaineiden osalta on ilmoitettava kantaja-aineet [rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä annetun] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../...* 17 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.

* EUVL L [...], [...], s. [...].”.

31 artikla Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 79/373/ETY, 80/511/ETY, 82/471/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

32 artikla Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista taloudellisista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen

varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään [soveltamispäivä] ja niiden on ilmoitettava viipymättä säännöksiin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

33 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Siirtymätoimenpiteistä säädetään 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan [kahdentenakymmenentenä] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen soveltaminen alkaa kahdentoista kuukauden kuluttua julkaisemisesta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...] päivänä [...]kuuta [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

4 ARTIKLASSA TARKOITETUT TEKNISET SÄÄNNÖKSET, JOTKA KOSKEVAT EPÄPUHTAUKSIA, JUOTTOREHUA, DENATUROIINTIIN TAI SIDONTA-AINEENA KÄYTETTÄVIÄ REHUAINETIA, TUHKAN MÄÄRÄÄ JA KOSTEUSPITOISUUTTA

1. Rehuaineissa ei asetuksessa (EY) N:o 183/2005 vahvistettujen hyvien tuotantotapojen mukaisesti saa olla niiden valmistusprosessista ja valmistuksen apuaineista johtuvia kemiallisia epäpuhtauksia, ellei niille ole vahvistettu erityistä enimmäispitoisuutta 25 artiklassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa.
2. Rehuaineiden kasvitieteellisen puhtauden on oltava vähintään 95 prosenttia, ellei 25 artiklassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa toisin säädetä. Kasvitieteellisiä epäpuhtauksia ovat kasviaineseppäpuhtaudet, joilla ei ole haitallista vaikutusta eläimiin, kuten olki sekä muiden viljelykasvien tai rikkakasvien siemenet. Edeltävästä valmistusprosessista johtuvien kasvitieteellisten epäpuhtauksien, kuten muiden öljypitoisten siementen tai hedelmien jäämien, pitoisuus saa olla enintään 0,5 % kunkin öljypitoisen siemen- tai hedelmäajin osalta.
3. Elopainoltaan enintään 70-kiloisille vasikoille tarkoitetun juottorehun rautapitoisuuden on oltava vähintään 30 milligrammaa täysrehukiloa kohti kosteuspitoisuuden ollessa 12 %.
4. Jos rehuaineita käytetään muiden rehuaineiden denaturointiin tai sidonta-aineena, tuotetta voidaan silti pitää rehuaineena. Denaturointiin tai sidonta-aineena käytetyn rehuaineen nimi, laatu ja määrä on ilmoitettava merkinnöissä. Jos rehuaineen sidonta-aineena käytetään jotakin toista rehuainetta, jälkimmäisen osuus saa olla enintään 3 % kokonaispainosta.
5. Suolahappoon liukenemattoman tuhkan pitoisuus saa olla enintään 2,2 % kuiva-aineesta. Pitoisuus voi kuitenkin olla yli 2,2 %, kun kyseessä ovat
 - rehuaineet;
 - hyväksytyjä kivennäisperäisiä sidonta-aineita sisältävät rehuseokset;
 - kivennäisrehuseokset;
 - enemmän kuin 50 % riisi- tai sokerijuurikasperiäisiä sivutuotteita sisältävät rehuseokset;
 - kalanviljelyyn tarkoitetut rehuseokset, joiden kalajauhopenitoisuus on yli 15 %, edellyttäen, että pitoisuus ilmoitetaan merkinnöissä.

6. Ellei liitteessä III tai 25 artiklassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa vahvisteta muuta pitoisuutta, rehun kosteuspitoisuus on ilmoitettava, jos se on
- yli 5 % niissä kivennäisrehuissa, jotka eivät sisällä orgaanisia aineita;
 - yli 7 % maidon korvikerehuissa ja muissa rehuseoksissa, joissa maitopohjaisten tuotteiden pitoisuus on yli 40 %;
 - yli 10 % niissä kivennäisrehuissa, jotka sisältävät orgaanisia aineita;
 - yli 14 % muussa rehussa.

LIITE II

11 ARTIKLAN 4 KOHDASSA TARKOITETUT YLEISET MERKINTÄSÄÄNNÖKSET

1. Ilmoitetut tai ilmoitettavat pitoisuudet ovat pitoisuuksia rehun painosta, jollei toisin ilmoiteta.
2. Ennen luetteloa lisäaineista on oltava otsikko ”lisäaineita/kg”.
3. Päiväykset merkitään numeroin järjestyksessä päivä, kuukausi ja vuosi, jollei pakkausmerkinnöissä toisin mainita.
4. Samamerkityksiset ilmaukset eräillä kielillä:
 - a) Saksankielellä ”Futtermittel-Ausgangserzeugnis” voidaan korvata nimityksellä ”Einzelfuttermittel”, kreikankielellä ”πρώτη ύλη ζωοτροφών” voidaan korvata nimityksellä ”απλή ζωοτροφή” ja italiankielellä ”materie prime per alimenti degli animali” voidaan korvata nimityksellä ”mangime semplice”;
 - b) Lemmikkieläinten ruokien nimityksiksi sallitaan seuraavat ilmaukset: hollanninkielellä ”samengesteld voeder”; englanninkielellä ”pet food”; unkarinkielellä ”állateledel”; italiankielellä ”alimento”; puolankielellä ”karma”; sloveniankielellä ”hrane za hišne živali”; espanjankielellä ”alimento”.
5. Sellaisen täydennysrehun, joka sisältää lisäaineita yli täysrehulle vahvistettujen enimmäismäärien, käyttöohjeissa on ilmoitettava täydennysrehun suurin sallittu määrä grammoina tai kilogrammoina eläintä kohti päivässä.
6. Ilmaus ”raakavalkuainen” voidaan korvata ilmauksella ”valkuainen”, ”raakarasva” voidaan korvata ilmauksella ”rasvapitoisuus” ja ”tuhka” voidaan korvata ilmauksella ”hehkutusjäännös” tai ”epäorgaaninen aines”, sanotun vaikuttamatta määritysmenetelmiin.

LIITE III

11 ARTIKLAN 5 KOHDASSA TARKOITETUT SALLITUT POIKKEAMAT REHUAINEN JA REHUSEOSTEN MERKITYSTÄ KOOSTUMUKSESTA

1. Tässä liitteessä vahvistetaan sallitut tekniset ja analyysipoikkeamat. Kun mittausepävarmuutta ja menettelytavoista johtuvaa vaihtelua koskevat analyysipoikkeamat on vahvistettu yhteisön tasolla, 2 kohdassa esitettyjä arvoja olisi muutettava niin, että ne kattavat vain tekniset poikkeamat.
2. Jos rehuaineen tai rehuseoksen koostumuksen todetaan poikkeavan tuoteselosteen mukaisesta koostumuksesta rehun arvoa alentavalla tavalla, sallitaan seuraavat poikkeamat:
 - a) raakavalkuaisen, sokereiden, tärkkelyksen ja inuliinin osalta;
 - 3 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 30 %,
 - 10 prosenttia ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 30 % mutta vähintään 10 %,
 - 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 %;
 - b) raakakuidun sekä raakarasvan osalta:
 - 2,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 15 %,
 - 15 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 15 % mutta vähintään 5 %,
 - 0,8 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 5 %;
 - c) kosteuden, tuhkan, suolahappoon liukenemattoman tuhkan, NaCl:na ilmoitettavien kloridien, kokonaisfosforin, natriumin, kalsiumkarbonaatin, kalsiumin, magnesiumin, happoluvun ja petrolieetteriin liukenemattoman aineksen osalta:
 - 1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus (arvo) on vähintään 15 % (15),
 - 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta (arvosta), kun ilmoitettu pitoisuus (arvo) on alle 15 % (15) mutta vähintään 2 % (2),
 - 0,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus (arvo) on alle 2 % (2).
 - d) energia-arvon osalta 5 % ja valkuaisarvon osalta 10 %;

e) lisäaineiden²⁵ osalta;

- 10 %, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 1 000 yksikköä,
- 100 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 1 000 yksikköä mutta vähintään 500 yksikköä,
- 20 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 500 yksikköä mutta vähintään 1 yksikkö,
- 0,2 yksikköä ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 1 yksikön mutta vähintään 0,5 yksikköä,
- 40 %, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 0,5 yksikköä.

Nämä sallitut poikkeamat koskevat myös rehuseoksessa olevien rehun lisäaineiden enimmäispitoisuuksia.

3. Poikkeama ilmoitetusta sisällöstä saa olla kolminkertainen 2 kohdassa säädettyyn sallittuun poikkeamaan nähden, kunhan rehun lisäaineiden vahvistettuja enimmäispitoisuuksia ei ylitetä.
4. Mikro-organismien ryhmään kuuluvien rehun lisäaineiden osalta hyväksyttävä yläraja on sama kuin vahvistettu enimmäispitoisuus.

²⁵ Tässä kohdassa 1 yksikkö on 1 mg, 1 000 IU, 1×10^9 PMY tai 100 entsyymin aktiivisuusyksikköä kyseistä rehun lisäainetta.

LIITE IV

16 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAISET REHUAINEIDEN PAKOLLISET MERKINTÄTIEDOT

	Rehuaineluokka	Pakollisesti ilmoitettavat ainesosat
1.	Nurmirehut ja korsirehut	<i>Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu</i>
2.	Viljanjyvät	
3.	Viljanjyvistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Tärkkelys, jos > 20 % Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Raakakuitu
4.	Öljykasvien siemenet ja hedelmät	
5.	Öljykasvien siemenistä ja hedelmistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Raakakuitu
6.	Palkokasvien siemenet	
7.	Palkokasvien siemenistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu
8.	Juurimukulat ja juuret	
9.	Juurimukuloista ja juurista saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Tärkkelys Raakakuitu Suolahappoon liukenematon tuhka, jos > 3,5 %
10.	Juurikassokerin jalostuksen tuotteet ja sivutuotteet	Raakakuitu, jos > 15 % Sakkaroosina ilmaistu kokonaissokeripitoisuus Suolahappoon liukenematon tuhka, jos > 3,5 %
11.	Ruokosokerin jalostuksen tuotteet ja sivutuotteet	Raakakuitu, jos > 15 % Sakkaroosina ilmaistu kokonaissokeripitoisuus
12.	Muut siemenet ja hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva, jos > 10 %
13.	Muut kasvit, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu
14.	Maitoteollisuuden tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen Kosteus, jos > 5 % Laktoosi, jos > 10 %
15.	Maaeläimistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Kosteus, jos > 8 %
16.	Kalat, muut vesieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Kosteus, jos > 8 %
17.	Kivennäiset	<i>Kalsium Natrium Fosfori Muut käytetyt kivennäiset</i>
18.	Muut	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu Raakarasva, jos > 10 % Tärkkelys, jos > 30 % Sakkaroosina ilmaistu kokonaissokeripitoisuus, jos > 10 % Suolahappoon liukenematon tuhka, jos > 3,5 %

LIITE V

ELINTARVIKETUOTANTOELÄINTEN REHUUN MERKITTÄVÄT TIEDOT

I luku: 15 artiklan f alakohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut rehun lisäaineet

1. Seuraavien lisäaineiden osalta on merkittävä nimi, lisätty määrä, tunnistenumero sekä asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukainen funktionaalisen ryhmän nimi tai ”kokkidiostaattien ja histomonostaattien” luokka:
 - a) lisäaineet, joille on vahvistettu enimmäispitoisuus,
 - b) lisäaineet, jotka kuuluvat luokkiin ”eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet” ja ”kokkidiostaatit ja histomonostaatit”,
 - c) lisäaineet, jotka asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukaisesti kuuluvat luokkaan ”ravitseukselliset lisäaineet” sisältyvään funktionaaliseen ryhmään ”urea ja sen johdannaiset”.
2. Niiden rehun lisäaineiden osalta, joita ei mainita 1 kohdassa, voidaan ilmoittaa vapaaehtoisesti joko kaikki tiedot tai osa niistä.
3. Rehua markkinoille saattavan rehualan toimijan on ilmoitettava 1 kohtaan sisältyvämmien rehun lisäaineiden nimet asiakkaalle tämän sitä pyytäessä.
4. Jos asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteessä I tarkoitettu rehun lisäaine merkitään vapaaehtoisesti, lisätty määrä on ilmoitettava.
5. Jos jokin lisäaine kuuluu useampaan kuin yhteen funktionaaliseen ryhmään, on ilmoitettava se ryhmä, joka vastaa lisäaineen ensisijaista tehtävää kyseisessä rehussa.

II luku: 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ravintoaineet

Rehu	Ravintoainepitoisuudet	Elintarviketuotantoeläinten laji tai ryhmä	
		Pakolliset ilmoitukset	Vapaaehtoiset ilmoitukset
Täysrehu	- Raakavalkuainen - Raakakuitu - Raakarasva - Tuhka - Tärkkelys - Kokonaissokeri (sakkarooosi) - Kokonaissokeri ja tärkkelys - Energia-arvo* - Valkuaisarvo* - Kuitufraktiot - Lysiini - Metioniini - Muut aminohapot - Vitamiinit - Hivenaineet - Kalsium - Natrium - Fosfori - Kalium - Magnesium	Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Siat ja siipikarja Siat ja siipikarja	Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Märehtijät Muut lajit kuin siat ja siipikarja Muut lajit kuin siat ja siipikarja Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit
Täydennysrehu – kivennäiset	- Raakavalkuainen - Raakakuitu - Raakarasva - Tuhka - Tärkkelys - Kokonaissokeri (sakkarooosi) - Kokonaissokeri ja tärkkelys - Energia-arvo* - Valkuaisarvo* - Kuitufraktiot - Lysiini - Metioniini - Muut aminohapot - Vitamiinit - Hivenaineet - Kalsium - Natrium - Fosfori - Kalium - Magnesium	Siat ja siipikarja Siat ja siipikarja Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Märehtijät	Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Märehtijät Muut lajit kuin siat ja siipikarja Muut lajit kuin siat ja siipikarja Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Muut lajit kuin märehtijät

Täydennysrehu – muut	- Raakavalkuainen	Kaikki lajit	
	- Raakakuitu	Kaikki lajit	
	- Raakarasva	Kaikki lajit	
	- Tuhka	Kaikki lajit	
	- Tärkkelys		Kaikki lajit
	- Kokonaissokeri (sakkarosi)		Kaikki lajit
	- Kokonaissokeri ja tärkkelys		Kaikki lajit
	- Energia-arvo*		Kaikki lajit
	- Valkuaisarvo*		Kaikki lajit
	- Kuitufraktiot		Märehtijät
	- Lysiini	Siat ja siipikarja	Muut lajit kuin siat ja siipikarja
	- Metioniini	Siat ja siipikarja	Muut lajit kuin siat ja siipikarja
	- Muut aminohapot		Kaikki lajit
	- Vitamiinit		Kaikki lajit
	- Hivenaineet		Kaikki lajit
	- Kalsium $\geq 5 \%$	Kaikki lajit	
	$< 5 \%$		Kaikki lajit
	- Natrium		Kaikki lajit
	- Fosfori $\geq 2 \%$	Kaikki lajit	
	$< 2 \%$		Kaikki lajit
	- Kalium		Kaikki lajit
	- Magnesium	Märehtijät	Kaikki muut lajit kuin märehitjät

* Ilmoitetaan EY-menetelmän mukainen arvo, jos sellainen on käytettävissä, tai siinä jäsenvaltiossa, jossa rehu saatetaan markkinoille, käytettävän virallisen kansallisen menetelmän mukainen arvo, jos sellainen on käytettävissä.

LIITE VI

MUIDEN KUIN ELINTARVIKETUOTANTOELÄINTEN REHUUN MERKITTÄVÄT TIEDOT

I luku: 15 artiklan f alakohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut rehun lisäaineet

1. Seuraavien lisäaineiden osalta on merkittävä nimi ja/tai tunnistenumero, lisätty määrä sekä asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukainen funktionaalisen ryhmän nimi tai ”kokkidiostaattien ja histomonostaattien” luokka:
 - a) lisäaineet, joille on vahvistettu enimmäispitoisuus,
 - b) lisäaineet, jotka kuuluvat luokkiin ”eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet” ja ”kokkidiostaatit ja histomonostaatit”,
 - c) lisäaineet, jotka asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukaisesti kuuluvat luokkaan ”ravitseukselliset lisäaineet” sisältyvään funktionaaliseen ryhmään ”urea ja sen johdannaiset”.
2. Niiden rehun lisäaineiden osalta, joita ei mainita 1 kohdassa, voidaan ilmoittaa vapaaehtoisesti joko kaikki tiedot tai osa niistä.
3. Jos asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteessä I tarkoitettu rehun lisäaine merkitään vapaaehtoisesti, lisätty määrä on ilmoitettava.
4. Jos jokin lisäaine kuuluu useampaan kuin yhteen funktionaaliseen ryhmään, on ilmoitettava se ryhmä, joka vastaa lisäaineen ensisijaista tehtävää kyseisessä rehussa.

II luku: 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut ravintoaineet

[illegible]

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 79/373/ETY	Direktiivi 96/25/EY	Muut säädökset: direktiivit 80/511/ETY (1), 82/471/ETY (2), 93/74/ETY (3) tai 93/113/EY (4)	Tämä asetus
-	-	-	1 artikla
1 artikla	1 artikla	(2), (4): 1 artikla (3): 4 artikla	2 artikla
2 artikla	2 artikla	(2), (3): 2 artikla	3 artikla
-	-	-	4 artiklan 1 kohta
3 artikla	3 artikla	(3): 1 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta
	4 artikla		4 artiklan 3 kohta
-	-	-	5 artiklan 1 kohta
12 artikla		(3): 10 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta
10 a artiklan 3 kohta	11 artiklan b alakohta	(2): 8 artikla	6 artikla
-	-	-	7 artikla
-	-	-	8 artikla
		(3): 3 artikla	9 artikla
		(3): 6 artikla	10 artikla
5 e artikla			11 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 1 kohta	(2): 5 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
-	-	-	11 artiklan 3 kohta
5 artiklan 6 kohta	4 artikla ja 6 artiklan 4 kohta.		11 artiklan 4 kohta
6 artikla	4 artikla		11 artiklan 5 kohta
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta		12 artikla
5 e artikla	5 artiklan 2 kohta	(3): 5 artiklan 6 kohta	13 artikla
5 artiklan 1 kohta, 11 artikla	5 artiklan 1 kohta, 9 artikla		14 artikla

5 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 5 kohdan c alakohta.	5 artiklan 1 kohta	(4): 7 artiklan 1 kohdan E alakohta sekä direktiivin 70/524/ETY 16 artikla	15 artikla
	5 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta ja 7 artikla		16 artikla
5 artiklan 1 kohta, 5 c ja 5 d artikla			17 artiklan 1 kohta
-	-	-	17 artiklan 2 kohta
5 c artiklan 3 kohta			17 artiklan 3 kohta
		(3): 5 artiklan 1, 4 ja 7 kohta ja 6 artiklan a alakohta	18 artikla
-	-	-	19 artikla
	8 artikla		20 artikla
	6 artiklan 1 kohdan a alakohta		21 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan d alakohta			21 artiklan 2 kohta
	6 artiklan 3 kohdan a alakohta		21 artiklan 3 kohta
5 artiklan 5 kohdan b alakohta			21 artiklan 4 kohta
5 artiklan 5 kohdan a alakohta			21 artiklan 5 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta, 6 artiklan 1 kohdan b alakohta		21 artiklan 6 kohta
-	-	-	21 artiklan 7 kohta
14 artiklan c alakohta			21 artiklan 8 kohta
5 artiklan 3 kohta, 5 c artiklan 4 kohta ja 5 e artikla	5 artiklan 2 kohta		22 artikla
4 artiklan 1 kohta		(1): 1 artikla	23 artikla
	5 artiklan 4 kohta		24 artikla
-	-	-	25 artikla
-	-	-	26 artikla
-	-	-	27 artikla

10 artikla	11 artikla		28 artikla
13 artikla	13 artikla	(2): 13 ja 14 artikla (3): 9 artikla	29 artikla
-	-	-	30 artikla
-	-	-	31 artikla
-	-	-	32 artikla
-	-	-	33 artikla
-	-	-	34 artikla
Liite, A osan 2, 3 ja 4 kohta	Liite, A osan II ja VI jakso		Liite I
Liite, A osan 1 kohta ja 5 artiklan 6 kohta	6 artiklan 4 kohta		Liite II
Liite, A osan 5 ja 6 kohta	Liite, A osan VII jakso		Liite III
	Liite, C osa		Liite IV
Liite, B osa			Liite V
Liite, B osa			Liite VI